Care este rolul unui lider în propria lui poveste de viață?

On Februarie 21, 2009

Aprofundează fiecare nivel al leadershipului ca să-i poți determina pe oameni să se alinieze convingerilor, idealurilor și acțiunilor tale.

Vreau în acest articol să continui o idee foarte importantă care surprinde esența leadershipului, idee pe care am început-o în articolul "Tainicul atelier al leadershipului".

Pentru cei ce nu au citit articolul meu de pe blog, aș vrea să rezum puțin subiectul. La începutul filmului "The Devils Advocate (1997)", Kevin Lomax, un tânăr avocat foarte ambițios, reușește să-l scoată nevinovat pe clientul său foarte înstărit (care fusese condamnat pentru dublu viol). Imediat după acest succes, Kevin este recrutat de renumita firmă de avocatură "Milton, Chadwick Waters".

Iar de aici și până în Iad n-a fost cale lungă. Soția lui moare, mama lui moare, iar prietenii lui dispar în chip misterios. Viața lui se destramă. De vină era nimeni altul decât tatăl lui adoptiv, John Milton care, în finalul filmului, îi propune să se alăture lui, și să "servească" păcatul și pe însuși diavolul. Dar Kevin, copleșit de amintirea soției sale, comite gestul neașteptat: se sinucide, punând punct acestui pact cu diavolul.

În finalul filmului, evenimentele sunt derulate înapoi, și îl vedem din nou pe Kevin Lomax, intrând în sala de judecată, buimăcit, unde trebuia să-l apere pe respectivul inculpat acuzat de viol. Aici o întâlnește pe soția lui mult iubită, și datorită revederii, datorită simțămintelor pe care le nutrea pentru ea, decide să nu-și mai reprezinte clientul, refuzând în acest fel să decadă moral. Dragostea l-a salvat de la un eșec moral.

Leadership: Trebuie să vrei să cedezi ceea ce ești pentru ceea ce poți să devii, sau trebuie să te confrunți cu "păcatul" ca să îți dai seama pentru cine trebuie să te dăruiești?

Care este rolul pe care simți că-l poți juca cu adevărat? Rolul unui lider nu trece niciodată neobservat, de aceea el trebuie să decidă dacă poate juca acest rol sau nu. Deci, cea mai mare atribuție a unui lider este rolul pe care simte că-l poate juca cu adevărat. Dar acest rol trebuie jucat respectând criteriile onestității și a integrității, ce definesc caracterul liderului.

Leadershipul are un caracter integrator și arată dimensiunea spirituală și etică a liderului. Pentru ca leadershipul să atingă gradul de maturitate, liderul trebuie să garanteze cumva obligațiile sale, iar comportamentul să nu-i afecteze în niciun fel imaginea de sine. Dar în același timp turnura pe care o ia leadershipul (dependent și de alți factori) nu trebuie să afecteze viața lui personală.

Leadershipul este dinamic, și se modifică în funcție de relațiile existente între tine și ceilalți oameni. Așa cum un jucător nu poate fi penalizat pentru ofsaid atunci când are cel puțin doi adversari mai apropiați decât el de propria lor linie de poartă – tot așa și tu, ca să urci pe scara leadershipului, trebuie să micșorezi riscul de a fi penalizat de ceilalți oameni atunci când încalci regulamentul și te abați de la normele morale impuse de ei.

Căci da, oamenii dau tonul în ceea ce privește alegerea liderului. Deci, este absolut necesar să îți reglementezi moral și emoțional relația cu ei. Iar atunci când discrepanțele dintre tine și ceilalți oameni sunt prea mari, este mai bine să renunți – căci a continua, înseamnă a te bate cu morile de vânt.

Leadership: Performanța ta este afectată de o însușire cu care se identifică altcineva și care te domină prin inducerea unui sentiment de vinovăție care te determină să fii supus și să lași mereu de la tine?

Cum avansezi pe scara leadershipului? (Trebuie să oferi mai mult ca să ajungi la un nivel superior? Cum îți reglementezi moral și emoțional relația cu oamenii din jurul tău? Cu cât avansezi mai mult în carieră, cu atât mai nesigur este leadershipul tău? Cum îți afectează emoțiile și sentimentele performanța ?

În consecință, merită îndreptate eforturile spre consolidarea și împărtășirea valorilor care imunizează și sporesc puterea propriului tău Ego, sugerând apoi oamenilor aplecarea către esența bine conturată a circumstanțelor care pot consolida caracterul lor. Felul cum îți concepi personajul, felul cum îți interpretezi rolul, cu realism și implicare, cu echilibru, cu responsabilitate și luciditate, marchează acea dimensiune a leadershipului tău care permite continuarea procesului de convergență la standardul acceptat de cei care trebuie să te urmeze.

Acestea sunt întrebările la care orice lider trebuie să răspundă în fața propriului "Eu" și să decidă dacă continuă drumul într-un mod sau altul, sau abandonează.

Felul în care ți-ai conceput leadershipul, felul în care ți-ai interpretat până acum rolul de lider - a fost realizat în modul cel mai just? Te lovești de tendința spontană a oamenilor de a accepta un leadership bazat pe onestitate și moralitate? Navighezi printr-un tunel adânc, care te duce spre nimic? Crezi că este posibil să-i conduci pe oameni fără să te cunoști pe tine însuți? Te abați de la normele morale și de deontologie profesională? Cum ți-ai propus să atingi fericirea prin leadership? Care crezi că este factorul care îți poate stopa elanul și te poate demotiva să urci mai sus în ierarhie?

Indiferent de nivelul de conștiința la care ajunge un lider, el trebuie să se reîntoarcă mereu la primul nivel de putere: acela de prevenire a propriei victimizări.

Cu cât ajungi mai sus, cu atât este posibil să simți că e nevoie să revii la primul nivel. Pe măsură ce influența ta crește, s-ar putea să constați că oamenii din jurul tău "dispar". Este de la sine înțeles că influența nu înseamnă automat și un nivel calitativ înalt de leadership, ci poate determina renunțarea la valori, și deci excluderea fericirii. Care trebuie să fie prețul pe care trebuie să-l plătești pentru a atinge fericirea prin leadership? Căci, cu cât ajungi mai sus, cu atât este nevoie de mai mult angajament ca să te menții acolo. Nu ajungi la ceva măreț dacă oferi foarte puțin, sau dacă te abați de la normele morale și de deontologie profesională. Dar nici nu obții mare lucru dacă te bați cu morile de vânt.

Un lucru este valabil pentru liderii care aspiră la un stil sănătos. Nu doar potențialul lor este evaluat de cei din jur, ci întreaga lor personalitate, întregul lor stil de a se face înțeleși, de a transmite ceea ce simt, deci, de a empatiza cu cei din jur. Cum se îmbracă într-un anumit moment, cum își exprimă sentimentele, gândurile și opiniile, cum se comportă în diferite circumstanțe, etc. Dar nu mai puțin adevărat este și faptul că acest stil, chiar dacă este elevat, nu întotdeauna este acceptat și nu întotdeauna corespunde normelor majorității.

A stabili relații cu ceilalți oameni, dar a nu reuși să te înțelegi pe tine însuți este ca și cum ai naviga printr-un tunel adânc, care te duce spre nimic. Practic te afunzi în întunericul propriei tale ignoranțe, limitat de tine însuți, dar mai ales de lanțurile prejudecăților exterioare – îndepărtându-te tot mai mult de acea lumină binefăcătoare care îți umple sufletul de liniște și bucurie. Sfat: respectă-ți îndatoririle față de leadershipul tău, reevaluând felul în care îți percepi propria ființă, dar evaluează permanent "statusul" oamenilor pe care-i conduci, cât și schimbările pozitive obținute.

Leadershipul este puterea de a vedea cât de departe poți să ajungi, reevaluând felul în care îți percepi propria ființă din prisma unei vieți trăite cu sens.

Rolul unui lider în propria lui poveste de viață este acela de prezență nemuritoare a divinității din el însuși. Mai departe, trebuie reținut cu orice chip ceea ce spunea Yoga Swami: *"Nu te amesteca printre cei care nu au niciun interes real în spiritualitate."*

Source: https://neculaifantanaru.com/care-este-rolul-unui-lider-in-propria-lui-poveste-de-viata.html